

МАЙКА И ДЕЦА.

Умврено.

Записалъ Ат. Л. Касандровъ.



МОЛИТВА

Работа безъ молитва е като орѣхъ безъ ядка и небе безъ звезди.

Искашъ ли да се научишъ какъ да се молишъ? Пжтувай по море въ лошо време.

Често молитвата бива гореща, а благодарността студена.

Който се моли за другитѣ, моли се за себе си.

Смирената молитва отива въ небето.

Молитвата безъ дѣла е като мотика безъ дръжка.

Молитвата е най-мжчната работа.

Молитва безъ внимание е пренасяне жертва на дявола.

Молитва за празни работи е нищо.

Моли се сериозно и опредѣлено! А.

Царьтъ и вдовицата.

Единъ царъ поискалъ да си направи градина на едно хубаво мѣсто. Тука била кжщата на една бедна и стара вдовица. Предложили ѝ да си продаде мѣстото.

„Баща ми и майка ми тукъ сж живѣли, казала старата, тука съмъ живѣла азъ, и тука искамъ да умра“.

Царскиятъ управителъ се изсмѣлъ, заповѣдалъ да сринатъ кжщицата, и поржчалъ да направятъ градина и кйошкъ тамъ, както искалъ царьтъ.

Старата отишла при сждията и му разказала нещастие-то си.

Веднажъ царьтъ седѣлъ въ новата градина, заобиколенъ отъ придворнитѣ си. Пристига сждията възсѣдналъ на едно магаре, съ единъ празенъ чувалъ на рамо, и се спира право предъ царя.

— Какво искашъ? пита го зачуденъ царьтъ.

— Разреши ми, царю честити, да си изкопая тука малко прѣстница.

— Копай, копай!

Сждията напълнилъ човалтъ съ прѣстъ и се поклонилъ на царя.

— Какво още искашъ?

— Моля те, царю, направи си трудъ да подигнешъ чувала

Християнската слава.

Въ 1879 год. генералъ Скобелевъ наново обиколилъ мѣстата гдето сж ставали най-крвопролитнитѣ битки между руси и турци преди една година. Генералътъ билъ придруженъ отъ своята свита.

На върха на Шипка, задъ върха Св. Никола, мѣстото е равно. Изведнажъ зрелище! Наоколо пълно съ прѣснати гранати и парчета желѣзо, парцали отъ войнишки мундирри. Като че ли вчера е ставалъ боятъ...!

Оглозгани човѣшки кокали и скелети човѣшки... Времето изрило погребанитѣ войници. Звѣроветъ довършили работата на стихиитѣ балкански. По земята прѣснати безброй кости, ключици и прешлени отъ крака и ржце, и побѣлѣли отъ слънцето глави. Озжбени глави...! Като да сж се смѣяли на останалитѣ живи и ги презирали...! Глави на юнаци, изпитани бойци...!

„И това се казва слава, извикалъ генералътъ. Да, по-добре е една сълза да изтриешъ у човѣка, отколко да пролѣешъ потоци кръвъ“.

Малкото добро е като поточето горско, което все пакъ напоява жадната земя.

Стореното добро е християнската слава. А.

да го качимъ на магарето.

Засмѣлъ се царьтъ на сждията, но все пакъ вземъ да подига чувала... но чувалтъ мжчно може да се дигне.

— Не, казва той, тежко, не мога да го дигна.

— Царю честити, казалъ сждията, ако ти се вижда толкова тежкъ този чувалъ, въ който се помѣщава една нищожна частъ земя, която си обсебилъ отъ сиромашкинята само за единъ кефъ, какъ ще се явишъ предъ Бога ти, на товаренъ съ всичката ѝ земя?

Царьтъ прегърналъ сждията, благодарилъ му за справедливитѣ думи, върналъ на вдовицата мѣстото и още ѝ далъ много пари, за да заглади направената си грѣшка.

Преразказала Йонка Василева уч. 1-6 кл. срѣд. прогимназия.

Почвай отъ себе си.

Отъ себе си почвай! Това е общия тонъ на християнскитѣ закони. Това е двигателна сила въ развитието на икономическитѣ начала на живота на всѣко общество. „Данъци тежки, мжчно се плащатъ, се оплакваме често. Но ако ние, казва Франклинъ, плащаме само тѣзи данъци, щѣхме да сме пакъ добре. Помислете, колко други данъци плащаме още, налагани отъ лѣнността, гордостта, безумието. Отъ тия данъци никой другъ не може да ни освободи. Колко харчимъ за пиене, пушене, накити, разкошъ и др. прищевки!

Коя друга властъ би се осмѣлила да ни наложи такива голѣми данъци? Би настжпило тогава небивало възмущение, че...

Намали потрѣбноститѣ си... за да не се оплаквашъ! А.



УЕДИНЕНИЕ.

Има хора, които сж затворени, скрити, заключени въ себе си. Не поглеждатъ хората. Тихи и скромни, тѣ сж много често велики по душа. Не е дума за ненормалнитѣ. Уединението на мждритѣ ражда героитѣ на духа, е казано въ японския катехизисъ.

Веднажъ едно щурче се оплаквало отъ своята участъ, че не може да хвърчи като пеперудата. Тя, красива, лека, изящна, хвърчи отъ цвѣтъ на цвѣтъ. Лазуръ и блѣсъкъ, пурпуръ и злато блѣстятъ по крилцата ѝ. Щастлива! завистливо шепнѣло щурчето. И ето дошли деца и подгонили пеперудката. Били пустнати въ ходъ мрѣжи и шапки, кърпи и прѣчки. И ето едно отъ тѣхъ хваща пеперудката за крилото, друго се мжчи да ѝ стисне главата, а трето удря съ прѣчка.

— Ужасило се щурчето. „Ахъ, колко скжпо струва блѣсъка и свободата“, рекло то. И се скрило подъ листата.

Уединението е за предпочитане предъ лудешкия животъ... Уединението е по-ценно отъ разперения свѣтовенъ вихрь. А.



ПОУКИ ИЗЪ ПРИРОДАТА

Вулкани, защо така свирепогорите, тѣй страшно ехтите, изригватѣ димъ и камъни, пепель и плавъкъ?

— Какъ да не сме страшни! Ние горимъ отъ Божия гнѣвъ. Който готви огъня за страшния сждъ за наказание на лошитѣ хора. Ви-треперитѣ, но не можете да видите, що криемъ вътре въ себе си. Ако това знаехте не щѣхте да се съмнявате въ огненото езеро за което ви говори Словото Божие.

— ф —

Птиченца, защо сте винаги безгрижни? Нито сѣте, нито събирате въ житници, а още отъ ранна все пѣте дори до срѣдъ ноцъ.

— Защо не се грижимъ? Защо пѣемъ? За насъ сѣятъ, насъ ни храни Небесния ни Татко. Вие кога спите, ние пѣемъ, за да ви припомнимъ, че трѣбва да благодарите и словословитѣ Създателя си — Бога.

— ф —

Полски цвѣта, прѣснати по всички поля и долини, защо сте тѣй красиви?

— За да ви научимъ, че Всѣ благодатъ дѣсница на Бога правя всичко добро за всички, за да украсявате пѣкъ вие душитъ си. Растете все нагоре къмъ небето.

— ф —

Ниви и поля, защо не израствате всичко, което сѣемъ въ васъ?

— Ние подражаваме на васъ. Колко пжти много добри духовни семена не израстватъ, нито даватъ плодъ. Д.

МАЛКА ПОЩА

Благоговѣйни отци, позволяваме си да ви припомнимъ желанието на нашия кириархъ Негово Високо Преосвѣщенство Митрополитъ Иосифъ, изразено въ че въ две окръжни писма, да проявите повече интересъ за редовното излизане на детския епархийски вестникъ „Божия Гласъ“. Първо, абонирайте децата въ епарията си за него, като имъ съберете и изпратите абонамента — само 10 лева за цѣла учебна година. Второ, отъ името на църковнитѣ настоятелства абонирайте нѣ колко бедни ученици.

Отци, помолете г. г. учителитъ при вашитѣ училища да ви улеснятъ, като иматъ предвидъ, че това е обща просвѣтна работа. Горещо е общото ни желание да спасимъ децата отъ грозящото зло, пренесено отъ вѣнъ и се шири вече въ родината ни. Да спасимъ българскитѣ деца отъ покая и похаба е дългъ преди всичкико на учителя и свещеника. Нека въздействуваме чрезъ децата и възрастнитѣ. Владиката гори отъ желание да ни види всички на работа за благо на българския народъ.

Ученици, запишете се при вашия учителъ или свещеникъ за християнското вестниче „Божия Гласъ“. Потрудете се и изпращайте ваши одобрени отъ учителъ си писменни домашни работи, рефератчета, разкази, пѣсни, стихове, пожелания и пр.

